

til, at denne Lov er kommet frem, har vel nærmest været den, at det i en længere Mærøkke har været en udbredt Mening rundt omkring i Landet, at den Husbond, der sætter et Lyende, der uden lovlig Grund er gaaet bort af sin Tjeneste, skulde kjendes Lovens Straf. Denne Sag er sat i Bevægelse af en hel Del Landforeninger i Sylland, der er holdt en Masse Møder i denne Anledning. De forskjellige Landforeninger have nedsat Udvalg, der have drøftet Sagen, og, saavidt jeg mindes, var det en Landbrugsforening oppe i Randers Amt, der samlede alle disse Betænkninger og indstillede dem til Regeringen. Det er som sagt det, der har givet Stødet til, at dette Lovforslag er kommet frem. Skulde vi nu ved at udstemme flere Paragrafer tage det Væsentligste ud af Lovforslaget? Jeg tror, at vi handle paa en meget uvigtig Maade, isald vi gjøre det. Man kunde jo vel sige: Vi have jo § 5 i Loven, det kan være tilstrækkeligt; men jeg tror, at det er meget utilstrækkeligt. § 5 siger, at naar en Mand antager et Lyende til en Tid, da det er ham vitteligt, at det ikke er lovlig skilt fra sin forrige Husbond, skal han kjendes Straf. Men for at faae ham kjendt Straf, skal det være ham vitteligt, og jeg tror, det er aldeles nødvendigt, at vi derfor beholde § 6, at vi i det Hele taget beholde dette Paategnings-system; jeg tror slet ikke, at vi kunne undvære det. Jeg vil ogsaa stemme for § 8. Jeg er nogenlunde tilfreds med det Ændringsforslag, som er stillet til den Paragraf; jeg er i alt Fald saa tilfreds med det, at jeg kan stemme for det; men jeg skal gjentage, hvad jeg sagde før, at selv om det skulde falde, vil jeg stemme for § 8; der er jo en Mulighed for, at den Slags Ting kan rettes ved tredje Behandling. Jeg vil ligeledes stemme for § 9, der gjør det muligt, at der kan reises offentlig Politifag baade af Husbonden og Lyendet, naar den ene Part er flyttet til en anden Jurisdiktion. I det jeg saaledes har udtalt min Mening, skal jeg henstille til Thinget, om vi ikke vilde handle i højeste Grad uvigtigt, — nu da Regeringen har opfyldt et af Mange næret Ønske, at forelægge et saadant Lovforslag — hvis vi fulgte det ærede Medlem for 10de Kreds. Jeg har det Haab, at det ikke vil ske, jeg har det Haab, at Thinget vil stemme for disse forskjellige Paragrafer og i alt Fald vil lade dem staa til nærmere Overveielse ved 3die Behandling.

**Oyeblik:** Min ærede Kollega her bagved, det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jessen), beklagede, at han ikke kunde vise den samme Føielighed eller den samme Bøielighed, vilde jeg hellere kalde det, som jeg havde viist ved den Erklæring fra min Side, at jeg foreløbig ved denne Behandling vilde stemme for §§ 6, 7 og 8, men saa forbeholdt mig min nærmere Bestemmelse til 3die Behandling. Det ærede Medlem mente, at der var noget Ulogisk i, at jeg erklærede ikke at ville stemme

for Ændringsforslagene, fordi de ere ubrugelige, men at ville stemme for Paragraferne, skjøndt jeg heller ingenlunde var tilfreds med Bestemmelserne i Forslagets § 8. Paa en Maade kunde dette jo ganske vist siges, naar der ikke blev lagt anden Betydning i denne Afstemning end netop den, hvorvidt man vil godkjende Indholdet af Paragrafen eller ikke; men som allerede det ærede Medlem for 1ste Kreds (Krieger) udtalte, og som de Udtalelser, der nylig faldt fra den høitærede Justitsminister, yderligere bestyrkede, har jo denne Afstemning en noget anden, om jeg maa sige, mere symbolisk Betydning, idet jo i alt Fald efter den ærede Ministers Mening Paragrafernes Forkastelse vilde udlægges saaledes, at man slet ikke vilde have mere med denne Sag at gjøre, slet ikke have denne Paategningshistorie ind i Loven. Det er ingenlunde mit Ønske. Jeg siger, at det er daarligt, hvad der staa i Loven, og Ændringsforslagene ere ogsaa daarlige, men hvorfor skulde der ingen Mulighed være for, at der kunde fremkomme noget Bedre til 3die Behandling? Derfor siger jeg, at jeg er villig til at stemme for Paragraferne, saameget mere, som jeg ikke har Noget mod §§ 6 og 7, men kun mod § 8. Grunden til den forandrede Opfattelse, jeg i Dag har gjort gjældende, er den, at der fra forskjellige Sider blev lagt den Betydning ind i en Forkastelse af Paragraferne, at vi aldeles vilde have slaaet en Streg over Paategnings-systemet. Med Hensyn til, at den høitærede Minister bemærkede, at det var en Feiltagelse, naar jeg havde sagt, at Lovforslagets øvrige Paragrafer, naar §§ 6—8 faldt bort, ikke havde nogen Betydning, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister vist har overhørt, at jeg sagde, at paa Sagens nuværende Standpunkt var Debatten saa udtøret — om jeg tør bruge det Udtryk — at det ikke havde nogen Interesse længere at diskutere Entelthederne, men ingenlunde at de øvrige Paragrafer ikke havde nogen Interesse. Grunden, hvorfor jeg begjærede Ordet, var tværtimod netop den, at det ærede 3die kongevalgte Medlem (Måsing) rørte ved den Paragraf, som jeg anser — og det har jeg udtalt allerede ifjor, første Gang vi havde Lovforslaget for her — for Blomsten i hele Forslaget, nemlig § 9. Med Hensyn til, hvad det ærede 3die kongevalgte Medlem indvendte mod hele Paategnings-systemet, nemlig, at det ikke havde Meget at betyde, da Lyendet jo kunde kaste sin Studsmaalsbog bort, skal jeg forøvrigt bemærke, at det ærede Medlem maa have overset, at Husbonden har en Afskrift, og den vil jo altid være Bevis for Eksistensen af en saadan Paategning. Derimod kan jeg være enig med det ærede Medlem i hans Indvendinger mod den offentlige Forsøgelse i Lovforslagets § 8, og jeg kan kun beklage, at han er fremkommen med sine Bemærkninger i den Henseende saa siddig, fordi jeg ellers hos ham vilde have faaet en væsentlig Støtte for det Ændringsforslag, som jeg